

A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a bizonyos fajta értékesítési módokat korlátozó vagy tiltó nemzeti intézkedések nem tartoznak a Szerződés 28. cikkének hatálya alá feltéve, hogy egyrészt minden olyan gazdasági szereplőre vonatkoznak, aki az adott állam területén tevékenykedik, és másrészt pedig egyformán vonatkoznak, úgy jogilag, mint ténybelileg, a nemzeti és a más tagállamból származó termékek forgalmazására. A jelen esetben azonban csak az első feltétel teljesül, mivel a hazai és a külföldi termékeket nem egyformán érint jogilag és ténybelileg az a törvényi előírás, hogy valamennyi szállítónak kell megfelelnie valamennyi szerződéses feltételnek. Ez a szabály a más tagállamokból származó áruk piachoz való hozzáférését fokozottabban gátolja, mint a belföldi árukét. Ebben a tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint nincs jelentősége, hogy ugyanezzel a problémákkal szembesülnek azok a belföldi gyógyszertárak is, amelyek nem a kórház környékén találhatóak. Az olyan nemzeti előírás ugyanis szintén a tagállamok közötti kereskedelem korlátozásának tekinthető, amely nem az összes belföldi termék számára kedvező, és nem csak a külföldről behozott, hanem belföldi termékekre is hátrányos.

A Közösségen belüli kereskedelem korlátozását indokolni lehet különösen a közbiztonsági vagy a közegészségügyi követelményekre vonatkozó, közérdeken alapuló kényszerítő okokkal. A kérdéses nemzeti szabályozásnak megfelelőnek, szükségesnek kell lennie, és arányban kell állnia az elérni kívánt céllal. A jelen esetben azonban nem lehet közegészségügyi okokkal indokolni az összes említett szerződéses feltételnek kötelező törvényi előírással való meghatározását. Ezzel ellenkezőleg, lehetővé kell tenni lennie az ellátandó kórháztól nagyobb távolságra egy másik tagállamban található gyógyszertár számára, hogy ezt a kórházat rendszeresen ellássa gyógyszerrel.

A Finanzgericht Hamburg által 2007. március 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Firma A.O.B. Reuter & Co. kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(C-143/07. sz. ügy)

(2007/C 117/25)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Hamburg (Németország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Firma A.O.B. Reuter & Co.

Alperes: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A 3665/87/EGK rendelet ⁽¹⁾ 11. cikkének (1) bekezdése alapján kizárólag az exportőr által a kiviteli nyilatkozatban szolgáltatott hamis adatok szankcionálандók vagy egyedül a visszatérítésre való jogosultság anyagi feltételeinek be nem tartása képezi a szankció tárgyát?

⁽¹⁾ HL L 351., 1. o.

A T-14/06. sz., K-Swiss Inc kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben az Elsőfokú Bíróság 2006. december 14-én hozott végzése ellen a K-Swiss Inc által 2007. március 13-án benyújtott fellebbezés

(C-144/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/26)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: K-Swiss Inc (képviselő: H. E. Hübner ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
- kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes előterjeszti, hogy az Elsőfokú Bíróság – mivel a keresetét elkésettnek minősítette – megsértette a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 61., 62. és 68. szabályát.

⁽¹⁾ HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.